Lieta Nr.420558710
1-0300-11/32

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2011.gada 18.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Paegle,

piedaloties pieteicējas – *N.Č.* pārstāvim *V.B.*,
atbildētāja - Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts valodas centra pārstāvjiem: *A.K.* un *A.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *N.Č.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts valodas centra (turpmāk – VVC) 2010.gada 12.janvāra lēmuma Nr.1-6/2 un 2010.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-6/3 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 12.novembrī pieteicējai veikta valsts valodas zināšanu pārbaude, sastādīts pārbaudes akts Nr.005022, norādot, ka pieteicēja nelieto valsts valodu profesionālo pienākumu veikšanai nepieciešamajā apjomā. Tādējādi pieteicēja nav ievērojusi Valsts valodas likuma 6.panta pirmajā daļā un Ministru kabineta 2009.gada 7.jūlija noteikumu Nr.733 „Noteikumi par valsts valodas zināšanu apjomu un valsts valodas prasmes pārbaudes kārtību profesionālo un amata pienākumu veikšanai, pastāvīgās uzturēšanās atļaujas saņemšanai un Eiropas Kopienas pastāvīgā iedzīvotāja statusa iegūšanai un valsts nodevu par valsts valodas prasmes pārbaudi" (turpmāk – Noteikumi Nr.733) 1.pielikumā noteikto, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu (turpmāk – LAPK) 201.[26] panta pirmajā daļā. Pieņemts lēmums uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā *(lietas 46.-48.lapa)*.

[2] 2009.gada 25.novembrī pieteicējai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols BBNr.3068 (turpmāk – protokols) par to, ka, būdama Jēkabpils pilsētas domes deputāte, pieteicēja nelieto valsts valodu profesionālo pienākumu veikšanai nepieciešamajā apjomā – C līmeņa 1.pakāpē, pieļaujot LAPK 201.[26] panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu. Protokolam pievienots 2009.gada 12.novembra pārbaudes akts Nr.005022. Piezīmēs par protokola saturu pieteicēja norādījusi, ka protokolam nepiekrīt, rakstveida paskaidrojums tiks iesniegts vēlāk *(lietas 57.lapa)*.

[3] 2009.gada 25.novembrī pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 201.[26] panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, piemērojot naudas sodu Ls 30 apmērā *(lietas 58.lapa)*.

2009.gada 14.decembrī pieteicēja iesniegusi sūdzību par 2009.gada 12.novembrī veikto valsts valodas zināšanu pārbaudi *(lietas 49.lapa)*.

2009.gada 27.decembrī pieteicēja apstrīdējusi lēmumu par saukšanu pie administratīvās atbildības *(lietas 59.-61.lapa)*.

[4] 2010.gada 12.janvārī pieņemts Lēmums Nr.1-6/2 *(lietas 26.-30.lapa)*, kurā norādīti šādi argumenti:

[4.1] Par Jēkabpils pilsētas domes deputāti pieteicēja ievēlēta 2009.gada 6.jūnijā. Deputāta kandidāta anketā pieteicēja apliecinājusi, ka viņas latviešu valodas prasmes atbilst „vidējam līmenim". Piedaloties Jēkabpils domes Sociālo, izglītības, kultūras, sporta un

veselības aizsardzības jautājumu komitejas sēdē (no plkst. 13.00 līdz 17.00), inspektore konstatējusi, ka pieteicēja nespēj brīvi sarunāties latviešu valodā un pietiekami izvērsti pamatot savu viedokli par dažādiem sēdē izskatāmiem jautājumiem; pieļauj kļūdas gramatisko formu lietojumā, kas rada satura neizprotamību; ar grūtībām izsaka priekšlikumus, pārsvarā lietojot nenoteiksmes vai nominatīva formu.

[4.2] Sarunā ar inspektori (par valsts valodas prasmes pašnovērtējumu) pieteicēja atbildējusi: „Man neviena nebija pretenziju. Cilvēkam cilvēku nesaprata". Tālāka konstruktīva saruna notikusi krievu valodā, jo pieteicēja nelietojusi valsts valodu profesionālo pienākumu veikšanai nepieciešamajā apjomā. Arī savā paskaidrojumā latviešu valodā pieteicēja septiņos vārdos pieļāvusi 3 pareizrakstības kļūdas un vienu satura kļūdu. Minētais pierāda, ka pieteicēja nespēj pati uzrakstīt ieteikumus, oficiālas vēstules, kā arī citus tekstus.

[4.3] VVC amatpersonai ir pienākums, pamatojoties uz Ministru kabineta 2005.gada 22.marta noteikumu Nr.202 „Valsts valodas centra nolikums" 11.3. apakšpunktu, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pārbaudīt amatpersonu valsts valodas lietojuma atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

[4.4] Inspektorei nebija jāvērtē pieteicējas runas efektivitāte. Inspektore vērtējusi vienīgi pieteicējas valsts valodas lietojumu runas laikā. Savukārt žurnāliste vērtējusi runas saturu un tēmas aktualitāti. Līdz ar to žurnālistes un inspektores vērtējumi nav salīdzināmi.

[4.5] VVC amatpersonām nav tiesību pārbaudīt sūdzības iesniedzēju partejisko piederību. VVC amatpersonas nav pārkāpušas Administratīvā procesa likuma (turpmāk - APL) 6.pantā noteikto vienlīdzības principu, jo izskatāmajā gadījumā saņemtas iedzīvotāju sūdzības tieši par pieteicēju.

[4.6] Pieteicēja kārtojusi valsts valodas prasmes eksāmenu un saņēmusi tikai vidējā līmeņa valsts valodas prasmes apliecību.

[4.7] Pieteicējai nebija pienākuma parakstīties pārbaudes akta otrajā lapā kā pārbaudītā objekta pārstāvim, jo konstatēto normatīvo aktu pārkāpumu uzdots novērst Jēkabpils domes priekšsēdētājam, nevis pieteicējai. Domes priekšsēdētājs sākotnēji ticis mutiski informēts par veiktās pārbaudes rezultātiem. Par valsts valodas lietojuma līmeni atbild pats deputāts. Inspektore pārbaudes noslēgumā pieņēmusi lēmumu uzsākt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, nevis uzreiz piemērot pieteicējai administratīvo sodu. Pieņemot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ir izvērtēta administratīvā akta nepieciešamība un vajadzība, lai sasniegtu leģitīmu mērķi.

[5] 2010.gada 26.janvārī pieņemts Lēmums Nr.1-6/3 *(lietas 31.-34.lapa)*, kurā norādīti tādi paši argumenti, kā Lēmumā Nr.1-6/2 ([4]). Papildus norādīti šādi apsvērumi:

[5.1] 2009.gada 25.novembrī sarunas laikā pieteicēja nespēja izprast uzdoto jautājumu būtību par deputāta profesionālo darbību (piemēram, neizprata terminus: „izstrādāt un sadarboties ar citām struktūrvienībām", „sniegt atzinumus", „žūpības un netiklības apkarošana", „pieaugušo neformālās izglītības un interešu izglītības programmas", „budžeta līdzekļu pieprasījums"). Minētais liecina par to, ka pieteicējai ir nepietiekams vārdu krājums valsts valodā. Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā pieteicēja atzina, ka latviešu valodas prasmes atbilst „vidējam līmenim".

[5.2] Apstāklis, ka Pašvaldību vēlēšanu likumā uz laiku bija atceltas prasības par valsts valodas lietošanu, nenozīmē, ka nebija jāievēro Latvijas Republikas Satversmes 4.pantā, 101.pantā, 104.pantā, Valsts valodas likuma 1.pantā, 3.pantā un 6.panta pirmajā daļā, kā arī citos normatīvajos aktos noteiktās prasības. Prasības zināt un lietot valsts valodu nav izvirzītas vienīgi deputātiem. Tādas pašas prasības noteiktas arī visām citām valsts vai pašvaldību amatpersonām.

[5.3] Valsts valodas lietojuma pārbaudes deputātiem tika uzsāktas sakarā ar iedzīvotāju sūdzībām. Pārbaudes tika veiktas aptuveni 6 mēnešus pēc vēlēšanām, tātad pietiekami ilgā laikā, lai deputāti apzinātos savus pienākumus un pilnveidotu valsts valodas lietojumu.

[5.4] Nav pamata uzskatīt, ka pašvaldības deputāta amatam būtu piemērojams izņēmums. VVC amatpersona nevērtē pieteicējas tiesības vai pienākumu uzstāties komitejas sēdē, bet vērtē pieteicējas valsts valodas lietojumu deputātes amata pienākumu veikšanas

procesā.

[5.5] Tiesību normā ietvertais jēdziens „darbinieki" nav interpretējams ļoti šauri, proti, tikai Darba likuma izpratnē.

[5.6] Ar tulka starpniecību drīkst komunicēt ārvalstu speciālisti un uzņēmumu ārvalstu pārvaldes locekļi, kuri strādā Latvijā. Savukārt pašvaldību deputātiem ir pienākums pašiem lietot valsts valodu.

[6] Pieteikums *(lietas 3.-7.lapa)* pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Atbildētājam ir grūti formulēt, tieši pret kādiem konkrētiem pieteicējas kā deputātes darbības aspektiem ir pretenzijas. Sodot par runu komitejas sēdē, pieteicēja sodīta par normatīvajos aktos noteikto tiesību īstenošanu. Pieteicēju drīkstētu sodīt vienīgi tādā gadījumā, ja komitejas sēdē viņa būtu runājusi krievu valodā. Nepilnīgās latviešu valodas zināšanas, iespējams, ierobežoja atsevišķu klātesošo tiesības, taču sūdzības nav saņemtas.

[6.2] Valsts valodas likuma 6.panta pirmajā daļā noteiktais pienākums attiecināms uz pašvaldības darbiniekiem, bet pašvaldības deputāts nav darbinieks. Līdz ar to arī Noteikumi Nr.733 nevar noteikt nepieciešamo deputāta valsts valodas zināšanu apjomu. Deputātam noteikts vispārīgs pienākums lietot valsts valodu pašvaldības darbā.

[6.3] Pieteicēja nav slēpusi, ka prot valsts valodu tikai vidējā līmenī. Sarunā ar VVC amatpersonu pieteicēja lietojusi krievu valodu, jo pieteicējai nebijis uzdots oficiāli kontaktēties ar inspektori un tas neietilpa viņas pienākumos. Līdz ar to saruna ar VVC inspektori uzskatāma par privātu sarunu. Inspektore sarunas laikā būtiski novirzījusies no Domes darbības tematikas.

[7] 2010.gada 23.martā tiesā saņemts iestādes rakstveida paskaidrojums *(lietas 43.-45.lapa)*.

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis paskaidroja, ka pieteicēja iestādes konstatētos apstākļus neapstrīd, taču uzskata, ka tie ir nepareizi izvērtēti, kā arī iestāde ir nepareizi piemērojusi tiesību normas (*lietas 84. – 85.lapa*).

[9] VVC pārstāvji tiesas sēdē paskaidroja, ka pieteicēja nelietoja valsts valodu profesionālo pienākumu veikšanai nepieciešamajā apjomā. Pārbaudes laikā pieteicējai uzdoti konkrēti jautājumi, kas attiecas uz viņas amata pienākumu pildīšanu attiecīgajās pašvaldības komisijās. Jautājumi uzdoti latviešu valodā, taču jautājumu būtību pieteicēja nesaprata. Secināms, ka tad, kad šādi jautājumi tiek apspriesti pašvaldības komitejas sēdē, pieteicēja nesaprot, ko runā citi deputāti (*lietas 84. – 85.lapa*).

Motīvu daļa

[10] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[11] Lieta ir ierosināta par VVC 2010.gada 12.janvāra lēmuma Nr.1-6/2 un 2010.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-6/3 atcelšanu.

Tiesa konstatē, ka abi minētie lēmumi ir pieņemti vienas administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros. Ar Lēmumu Nr.1-6/2 izskatīta pieteicējas sūdzība par 2009.gada 12.novembrī sastādīto pārbaudes aktu, bet ar Lēmumu Nr.1-6/3 atstāts negrozīts 2009.gada 25.novembra lēmums par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības.

Tiesā ir pārsūdzams augstākas iestādes pieņemtais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā (izskatāmajā gadījumā Lēmums Nr.1-6/3), savukārt Lēmums Nr.1-6/2 uzskatāms par procesuālu lēmumu, kurš pieņemts tās pašas administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros.

Ņemot vērā minēto, lietā ir viens prasījums – par Lēmuma Nr.1-6/3 atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu.

[12] Nav strīda par to, ka administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī

pieteicēja bija Jēkabpils pilsētas domes deputāte.

Pastāv strīds par to, vai VVC amatpersona bija tiesīga veikt pārbaudi par pieteicējas valsts valodas lietojumu atbilstoši profesijai nepieciešamajam līmenim un vai pieteicēja ir izdarījusi LAPK 201.[26] panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

LAPK 201.[26] panta pirmā daļa noteic, ka par valsts valodas nelietošanu tādā apjomā, kāds nepieciešams profesionālo un amata pienākumu veikšanai, ja normatīvais akts paredz valsts valodas lietošanu, uzliek naudas sodu no divdesmit pieciem līdz piecdesmit latiem.

Tādējādi, lai atzītu, ka pieteicēja ir izdarījusi LAPK 201.[26] panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu, ir jākonstatē minētajā tiesību normā norādītie apstākļi:

1) normatīvais akts paredz valsts valodas lietošanu profesionālo pienākumu veikšanai;
2) persona nelieto valsts valodu tādā apjomā, kāds nepieciešams profesionālo pienākumu veikšanai.

[13] Atbilstoši Valsts valodas likuma 2.panta pirmajai daļai, likums nosaka valsts valodas lietošanu un aizsardzību valsts un pašvaldību iestādēs, tiesās un tiesu sistēmai piederīgās iestādēs, kā arī citās iestādēs, organizācijās un uzņēmumos (uzņēmējsabiedrībās), izglītības sfērā un citās sfērās.

Tā paša panta trešā daļa noteic, ka likums neattiecas uz valodu lietošanu Latvijas iedzīvotāju neoficiālajā saziņā, nacionālo un etnisko grupu iekšējā saziņā, kā arī reliģisko organizāciju dievkalpojumos, ceremonijās, rituālos un cita veida reliģiskajā darbībā.

Valsts valodas likuma 6.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka valsts un pašvaldību iestāžu, tiesu un tiesu sistēmai piederīgo iestāžu, valsts un pašvaldību uzņēmumu, kā arī to uzņēmējsabiedrību darbiniekiem, kurās lielākā kapitāla daļa pieder valstij vai pašvaldībai, jāprot un jālieto valsts valoda tādā apjomā, kāds nepieciešams viņu profesionālo un amata pienākumu veikšanai.

Minētā panta piektā daļa paredz, ka valsts valodas zināšanu apjomu, kāds nepieciešams šā panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētajām personām, kā arī valsts valodas prasmes pārbaudes kārtību nosaka Ministru kabinets.

Pamatojoties uz citētajā tiesību normā ietverto deleģējumu, izdoti Noteikumi Nr.733, kuru 1.1.punkts noteic profesionālo un amata pienākumu veikšanai nepieciešamo valsts valodas zināšanu apjomu un valsts valodas prasmes pārbaudes kārtību Valsts valodas likuma 6.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētajām personām.

Atbilstoši Noteikumu Nr.733 2.punktam, valsts valodas prasmes pārbaudē izvērtē un nosaka personas valsts valodas prasmes līmeni un pakāpi. Savukārt 3.punkts nosaka, ka valsts valodas likuma 6.panta pirmajā daļā minētajām personām profesionālo un amata pienākumu veikšanai nepieciešamais valsts valodas prasmes līmenis un pakāpe noteikta šo noteikumu 1.pielikumā.

Atbilstoši Noteikumu Nr.733 1.pielikumam „Amatu un profesiju iedalījums atbilstoši nepieciešamajam valsts valodas prasmes līmenim un pakāpei" amati un profesijas iedalītas atbilstoši nepieciešamajam valsts valodas prasmes līmenim un pakāpei, izmantojot Profesiju klasifikatorā minēto amatu un profesiju raksturojumu un ņemot vērā profesionālo pienākumu pildīšanai nepieciešamo valsts valodas zināšanu apjomu. No Noteikumu Nr.733 1.pielikuma izriet, ka pašvaldības deputātiem ir nepieciešams C līmeņa 1.pakāpes valsts valodas zināšanu apjoms.

Ņemot vērā citētajās tiesību normās noteikto, nav pamata uzskatīt, ka ar jēdzienu „pašvaldību darbinieki" nav aptvertas pašvaldības amatpersonas. Pretējā gadījumā likumdevējs būtu norādījis uz šādu izņēmumu.

[14] Valsts valodas likuma 25.pants noteic, ka par šā likuma normu neievērošanu vainīgās personas saucamas pie atbildības likumā noteiktajā kārtībā, bet 26.panta pirmā daļa noteic, ka šā likuma ievērošanu Latvijas Republikā pārrauga Valsts valodas centrs.

Atbilstoši Noteikumu Nr.733 9.punktam, par valsts valodas lietošanu atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajām prasībām ir atbildīgas Valsts valodas likuma 6.panta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minētās personas.

Ministru kabineta 2005.gada 22.marta noteikumu Nr.202 „Valsts valodas centra nolikums" 3.1.apakšpunkts noteic, ka Valsts valodas centra funkcijās ietilpst veikt normatīvo aktu ievērošanas uzraudzību valsts valodas lietošanas jomā.

Saskaņā ar minēto noteikumu 11.4. un 11.7.apakšpunktu VVC amatpersonas atbilstoši kompetencei ir tiesīgas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pārbaudīt amatpersonu, darbinieku un pašnodarbināto personu valsts valodas lietojuma atbilstību normatīvajos aktos noteiktajām prasībām; kā arī sastādīt pārbaudes aktus un administratīvo pārkāpumu protokolus, izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus.

Atbilstoši LAPK 236.[3] pantam šāda veida administratīvo pārkāpumu lietas izskata Valsts valodas centrs, un Valsts valodas centra Kontroles daļas inspektoriem ir tiesības uzlikt naudas sodus līdz divsimt latiem.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka VVC amatpersonas bija tiesīgas pārbaudīt, vai pieteicēja lieto valsts valodu apjomā, kāds nepieciešams profesionālo un amata pienākumu veikšanai. Procesuālie dokumenti ir noformēti atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajai VVC amatpersonu kompetencei.

[15] Noteikumu Nr.733 15.punkts noteic, ka valsts valodas zināšanu apjoms ir iedalīts trijos valodas prasmes līmeņos: pamata līmenis – A; vidējais līmenis – B; augstākais līmenis – C.

Minēto noteikumu 16.punkts nosaka, ka katram valsts valodas prasmes līmenim ir divas pakāpes: zemākā – 1.pakāpe un augstākā – 2.pakāpe.

Atbilstoši Noteikumu Nr.733 17.5.apakšpunktam, augstākā līmeņa 1.pakāpe (C1) – persona spēj brīvi sarunāties, pietiekami izvērsti izteikt un pamatot savu viedokli par dažādām tēmām, lasa un saprot dažāda satura un sarežģītības tekstus, spēj uzrakstīt dažādus lietišķos rakstus (piemēram, ieteikumus, raksturojumus, oficiālas vēstules), kā arī citus tekstus, bez grūtībām uztver un saprot dabiskā un raitā tempā runātus atšķirīgas struktūras tekstus par dažādām tēmām.

LAPK 201.[26] panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma kvalificējošā pazīme ir valsts valodas nelietošana profesionālo un amata pienākumu veikšanai nepieciešamajā apjomā.

Tā kā par pieteicēju iestādē bija saņemtas mutvārdu sūdzības (*lietas 80., 81.lapa*), VVC amatpersonu veiktās pārbaudes mērķis bija pārbaudīt, vai pieteicēja lieto valsts valodu profesionālo un amata pienākumu veikšanai nepieciešamajā apjomā.

No 2009.gada 12.novembrī sastādītā pārbaudes akta Nr.005022 (*lietas 46. – 48.lapa*) izriet, ka VVC amatpersona ieradusies Jēkabpils pilsētas domē un klausījusies kā pieteicēja lieto valsts valodu profesionālo un amata pienākumu veikšanas laikā (pašvaldības komitejas sēdē). Pārbaudē konstatēts, ka pieteicēja nespēj brīvi sarunāties latviešu valodā; nespēj pietiekami izvērsti pamatot savu viedokli par dažādiem sēdē izskatāmiem jautājumiem; pieļauj kļūdas gramatisko formu lietojumā, kas rada satura neizprotamību; ar grūtībām izsaka priekšlikumus, pārsvarā lietojot nenoteiksmes vai nominatīva formu; pieteicējas uzdotais jautājums nav bijis saprotams. Sarunā ar VVC inspektori pieteicēja pateikusi šādus vārdus: „Man neviena nebija pretenziju. Cilvēkam cilvēku nesaprata", bet tālāka konstruktīva saruna notikusi krievu valodā.

Pārbaudē konstatētos apstākļus pieteicēja neapstrīd ([8]), tomēr uzskata, ka administratīvais pārkāpums nav pieļauts.

Tiesa uzskata, ka 2009.gada 12.novembrī veiktās pārbaudes laikā konstatētais pieteicējas zināšanu apjoms neatbilst augstākā līmeņa 1.pakāpei (C1), kas noteikta normatīvajos aktos, jo pieteicēja nespēj brīvi sarunāties latviešu valodā un nespēj pietiekami izvērsti izteikt un pamatot savu viedokli par dažādām tēmām. Pieteicēja nespēj paust savu viedokli valsts valodā; pieļauj būtiskas kļūdas gramatisko formu lietojumā, kas neļauj izprast viņas teikto. Tiesa ņem vērā apstākli, ka valsts valodas lietošanas pārbaude pieteicējai notikusi sasaistē ar pieteicējas darba pienākumiem, VVC amatpersonai klātesot pašvaldības komitejas sēdē.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicēja nelietoja valsts valodu tādā apjomā, kāds nepieciešams Jēkabpils pilsētas domes deputātes profesionālo un amata pienākumu veikšanai.

Līdz ar to secināms, ka izskatāmajā gadījumā pieteicēja ir pieļāvusi LAPK 201.^{26} panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

[16] LAPK 201.^{26} panta pirmās daļas sankcija paredz piemērot pārkāpējam naudas sodu no divdesmit pieciem līdz piecdesmit latiem. Pieteicējai ir piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

Atbilstoši LAPK 32. panta otrās daļas prasībām, iestāde ir izvērtējusi izdarītā pārkāpuma raksturu, pieteicējas atbildību mīkstinošie vai pastiprinošie apstākļi nav konstatēti.

Tiesa atzīst, ka pieteicējai piemērotais sods ir samērīgs. Sabiedrības interesēs ir nodrošināt iedzīvotājiem iespēju sazināties ar pašvaldības deputātu valsts valodā. Ikviena persona ir tiesīga sagaidīt no pašvaldības deputāta valsts valodas lietošanu tādā apjomā, kāds nepieciešams deputāta profesionālo un amata pienākumu veikšanai.

Balstoties uz procesuālās ekonomijas principu, tiesa neanalizē pārējos pieteikumā ([6]) ietvertos argumentus, jo tie nevar izmainīt tiesas secinājumu, ka izskatāmajā gadījumā pieteicēja ir izdarījusi LAPK 201.^{26} panta pirmajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu un piemērotais sods ir pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

1. **Atstāt negrozītu** Valsts valodas centra 2010.gada 26.janvāra lēmumu Nr.1-6/3.
2. **Noraidīt** *N.Č.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts valodas centra 2010.gada 26.janvāra lēmuma Nr.1-6/3 atcelšanu un administratīvā pārkāpuma izbeigšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese R.Paegle